

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 3/2026
22.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Пtz 736/25 од 24.12.2025. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 66374/24 од 27.02.2025. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 12676/25 од 07.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Пtz 736/25 од 24.12.2025. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 66374/24 од 27.02.2025. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 12676/25 од 07.08.2025. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 66374/24 од 27.02.2025. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 12676/25 од 07.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Зердо, и потврђена пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 66374/24 од 27.02.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 736/25 од 24.12.2025. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 158. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на седници већа, о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховно јавно тужилаштво, размотрио списе предмета, са пресудама против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је Прекршајни суд у Београду, као првостепени, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 158. став 1. Закона о прекршајима, јер у току прекршајног поступка позив са саслушање окривљеном није доставио на адресу на којој је пријављен и коју је саопштио надлежном органу приликом откривања прекршаја, већ на погрешну адресу, што је утицало на законитост донете одлуке.

Одредбом члана 158. став 1. Закона о прекршајима прописано је да писмено за које је у овом закону одређено да се лично доставља, предаје се непосредно лицу коме је упућено на адресу на којој је пријављено или коју је саопштило надлежном органу приликом откривања прекршаја.

Из списка предмета произлази да је МУП РС, ПУ за град Београд, Одељење за саобраћајне прекршаје и прекршајни поступак поднео Прекршајном суду у Београду захтев за покретање прекршајног поступка од 15.10.2024. године против окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, учињеног 03.07.2024. године, за који је окривљени оглашен одговорним побијаним пресудама. У поднетом захтеву за покретање прекршајног поступка, као адреса пребивалишта окривљеног АА наведена је улица ... стан ..., у ..., градска општина ..., а уз њу, као друга адреса, и улица ... у ..., градска општина ..., која је наведена и у регистрационом листу у списима предмета.

Даље, из списка предмета произилази да Прекршајни суд у Београду позив за саслушање заказано за 28.01.2025. године, окривљеном АА није упутио ни на адресу пребивалишта (... стан ..., у Београду, градска општина ...), нити на другу адресу (... у Београду, градска општина ...), која је наведена у захтеву за покретање прекршајног поступка, већ на адресу која је на повратници S1 (ЗОП/обавештење) наведена као „улица ... стан ..., Београд (...)“, на којој је „достављање покушано дана 04.12.2025. године у 9 часова“, а затим „остављено обавештење-сандучић“, након чега је 20.12.2024. године писмено истакнуто на огласној табли суда, са које је скинуто 30.12.2024. године.

Према налажењу Врховног суда, из изнетог стања у списима јасно произилази да је позив за саслушање окривљеном, Прекршајни суд у Београду упутио на погрешну адресу јер у улици ... стан ..., у Београду, окривљени АА није имао ни пријављено пребивалиште ни боравиште нити је реч о адреси саопштеној надлежном органу приликом откривања прекршаја, па самим тим на овој адреси окривљени није ни могао бити присутан и примити позив за саслушање, због чега у конкретном случају нису могла бити примењена правила о достављања одсутном лицу, у смислу члана 160. став 1. и 2. Закона о прекршајима.

Међутим, налазећи да је окривљеном АА позив уредно достављен, „сходно члану 160. Закона о прекршајима“, што Прекршајни суд у Београду у побијаној пресуди констатује да је утврдио из повратнице у списима предмета, те да се окривљени на позив суда није одазвао и да свој изостанак није оправдао, иако је био упозорен да ће одлука бити донета без његове одбране, Прекршајни суд у Београду је дана 27.02.2025. године донео побијану пресуду, против које је жалбу изјавио бранилац окривљеног, коју је Прекршајни апелациони суд у Београду одбио као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Поступајући на описан начин током прекршаног поступка, првостепени суд је погрешном применом члана 158. став 1. Закона о прекршајима, повредио право на одбрану окривљеног, обзиром да је недостављање позива за саслушање окривљеном, за последицу имало да је окривљеном пре доношења одлуке ускраћена могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист.

Врховни суд налази да је наведено поступање првостепеног суда, који није извршио уредну доставу писмена-позива за саслушање окривљеном у смислу члана 158. став 1. Закона о прекршајима, очигледно утицало на законитост пресуде, јер је на овај начин повређено право на одбрану окривљеног и на његову штету учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, коју повреду није отклонио другостепени суд, а на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Сходно наведеном, због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 158. став 1. Закона о прекршајима, Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, као основан, укинуо побијане пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би у поновном поступку, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић